

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: SANG DEN 28de JANUAR 1833 I ROM

Citation: Bødtcher, Ludvig: "SANG DEN 28de JANUAR 1833 I ROM", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-workid67333/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

SANG DEN 23de JANUAR 1833 I ROM

Nu dækker Vintersneen hvid
Den danske Vang,
Selv Bølgen standser for en Tid
Sin raske Gang,
Forlængst gav hen hvert Blomster mildt
Sit kjæle Blad,
Og Stormen synger atter vildt,
Hvor Fuglen sad; -
Dog blomstrer det Bedste i Norden!

Ja, ej blev født i liflig Vaar
Ved Rosens Rødt
Den Drot, hvis Sjæl ved Danmarks Saar
Har stridt og blødt,
Som Nordens Sne sig hvidt hans Haar
Om Issen snoer,
Men i hans Bryst et Hjerte slaaer,
Som varmer Nord:
Og det er Kong Fredrik den Sjette!

Hver Borger nævner stolt Idag
Hans ædle Navn;
Matrosen hejser højt sit Flag
Fra Skibets Stavn;

Hver Krieger byder for hans Held
Sin egen Død,
Og Bonden tømmer paa hans Vel
Sin bedste Mjød,
Og Alle velsigne Kong Fredrik!

Og vi, som fjernt fra Danmarks Kyst
I Syden boer,
Naar slog vel højere vort Bryst
Mod Nord, mod Nord! –
Lad Velskland under Maske gaae
I Glæden bedst –
Vi juble uden Maske paa
Til Danmarks Fest:
Gud signe vor elskede Konge!

GJENKOMST TIL NEMI

Med Længsel gik jeg Dig imøde,
Med Jubel seer jeg Dig paany,
Du fagre lille Klippeby
Med Taarnet i den stille Aftenrøde!
Din gamle Skov staaer rank og leer
I Ungdomskraft usvækket,
Og paa dit Spejl, saavidt jeg seer,
Er Glasset ikke knækket. –

Vi med hinanden før har talt,
Du muntre Huus paa Fjeldets ydre Tinde;
Du faaer i Vildskab dog isinde
Et Spring engang – og det gaaer galt! –
Hvor er Maria! er hun inde? –
Ak, til jeg seer det Hele alt!
Der staaer den Lille jo og græder;
Den arme Smaa
Har alt sin Sørgeskjole paa
Af Moders gamle brune Klæder!
Maria død! Hun var mig kjær, –
Jeg hørte gjerne hendes Stemme,
Naar aarle hun ved Morgenskjær
Paa Klippen syslede herhjemme;
Fik møjsomt Hønsene forenet,
Bar travlt og kærligt Føden frem,
Men holdt med Kosten borte dem,
Der ikke bar den røde Lap om Benet. –